



Αθήνα, 29 Ιανουαρίου 2026

Ερώτηση

Προς την Υπουργό Εργασίας & Κοινωνικής Ασφάλισης

Θέμα: Η ραγδαία αύξηση των θανατηφόρων εργατικών δυστυχημάτων είναι το αποτέλεσμα των κυβερνητικών επιλογών για την εργασία και τους ελεγκτικούς μηχανισμούς

Το 2026 ξεκίνησε δυστυχώς στους χώρους εργασίας με τους ίδιους –και σε ορισμένες περιπτώσεις χειρότερους– όρους από το ήδη ζοφερό 2025 που τελείωσε με περισσότερους από 200 εργαζόμενους να έχουν χάσει τη ζωή τους εν ώρα εργασίας και εκατοντάδες σοβαρά τραυματισμένους — αριθμούς που ξεπερνούν κατά πολύ τις ήδη δυσθεώρητες τραγωδίες των προηγούμενων ετών.

Πέρα από την ανείπωτη θλίψη που προκάλεσε το νέο εξαιρετικά σοβαρό εργατικό δυστύχημα στα Τρίκαλα, όπου μετά την έκρηξη σε εργοστάσιο και την φωτιά που προκλήθηκε έχασαν την ζωή τους πέντε εργαζόμενες γυναίκες, η κυβέρνηση έχει την απόλυτη ευθύνη να παρέμβει άμεσα και -κυρίως- αποτελεσματικά.

Αυτή η μακάβρια «κανονικότητα» δεν είναι ούτε συγκυριακή, ούτε αποτέλεσμα «στατιστικών αυξομειώσεων». Είναι η προβλεπόμενη συνέπεια μιας κυβερνητικής στρατηγικής που αντιμετωπίζει την ασφάλεια και υγεία στην εργασία ως κόστος προς συμπίεση και όχι ως απαραβίαστο δικαίωμα. Η αλόγιστη θεσμοθέτηση εξαντλητικών ωραρίων, η διάλυση των συλλογικών συμβάσεων, η υποβάθμιση των ελεγκτικών μηχανισμών και η εμμονή στην «ευελιξία» μετέτρεψαν την αγορά εργασίας σε χώρο επείγουσας κοινωνικής, αν όχι ανθρωπιστικής κρίσης.

Οι παραπάνω πολιτικές επιλογές της κυβέρνησης έχουν ουσιαστική πολιτική και θεσμική διάσταση. Η Επιθεώρηση Εργασίας, παρά τη θεσμική της αναβάθμιση στα χαρτιά, παραμένει υποστελεχωμένη και επιχειρησιακά αποδυναμωμένη. Οι καταγγελίες από εργαζόμενους, σωματεία, δικηγορικούς συλλόγους και διεθνείς οργανισμούς είναι σταθερές και επαναλαμβανόμενες εδώ και χρόνια: Ελάχιστοι και

συχνά έλεγχοι που έχουν προαναγγελθεί, καθυστερήσεις μηνών ή και ετών στη διερεύνηση καταγγελιών, κυρώσεις και πρόστιμα που όταν επιβάλλονται δεν αποτρέπουν την εργοδοτική παραβατικότητα και ένα κλίμα φόβου που αποτρέπει τους εργαζόμενους από το να προσφύγουν στις αρμόδιες αρχές.

Βάσει των ανωτέρω,

Ερωτάται η αρμόδια Υπουργός:

- 1. Με ποιο συγκεκριμένο θεσμικό και επιχειρησιακό σχέδιο προτίθεται να αντιμετωπίσει τη ραγδαία αύξηση των εργατικών δυστυχημάτων, δεδομένων των σοβαρών περιστατικών που ήδη σημειώθηκαν τον Ιανουάριο του 2026;**
- 2. Πόσοι έλεγχοι υγιεινής και ασφάλειας στην εργασία πραγματοποιήθηκαν συνολικά την τελευταία τριετία, σε ποιους κλάδους και με ποια καταγεγραμμένα αποτελέσματα, συμπεριλαμβανομένων των επιβολών και της είσπραξης κυρώσεων;**
- 3. Ποια είναι σήμερα η οργανική δύναμη της Επιθεώρησης Εργασίας (επιθεωρητών και υποστηρικτικού προσωπικού) και πώς αυτή συγκρίνεται με τον πραγματικό όγκο των επιχειρήσεων και καταγγελιών;**
- 4. Τι πρωτοβουλίες θα αναλάβει για να διασφαλιστεί η πραγματική προστασία των εργαζομένων που καταγγέλλουν παραβάσεις, συμπεριλαμβανομένης της ανωνυμίας και των αντιποίνων και να αποτραπούν φαινόμενα «συμφιλίωσης» που οδηγούν στη συγκάλυψη παραβάσεων;**

Οι Ερωτώσες Βουλευτίριες και οι Ερωτώντες Βουλευτές

Ακρίτα Έλενα

Γαβρήλος Γιώργος

Βέττα Καλλιόπη

Γιαννούλης Χρήστος

Δούρου Ειρήνη (Ρένα)

Ζαμπάρας Μίλτος

Μαμουλάκης Χαράλαμπος (Χάρης)

Μεϊκόπουλος Αλέξανδρος

Μπάρκας Κώστας

Νοτοπούλου Κατερίνα

Ξανθόπουλος Θεόφιλος

Παναγιωτόπουλος Ανδρέας

Παπαηλιού Γιώργος

Παππάς Νίκος

Τσαπανίδου Παρθένα (Πόπη)

Ψυχογιός Γιώργος